Р Е Ш Е Н И Е
№ 42683

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 43 състав,** в публично заседание на 28.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10508** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 и чл. 85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) .

Образувано е по жалба на Б. А. Х., [дата на раждане] в Сирийската арабска република, гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, подадена срещу Решение №223Х от 24.07.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС).

С оспорения административен акт, на основание чл. 76б от ЗУБ и Заповед № РД-05-415/12.06.2026 г. на председателя на ДАБ при МС, във връзка с чл. 38, параграф 2 и чл.55, параграфи 3, 5 и 7 от Регламент (ЕС) 2024/1348, е отхвърлена е като недопустима последващата молба за международна закрила с вх. № КП-01-1964 от 13.07.2026 г., подадена от Б. А. Х. и е разпоредено да се изпълни вече наложената принудителна административна мярка (ПАМ) от Главна дирекция „Гранична полиция“ с рег. № 5404 ПАМ-512/11.09.2024 г. на основание чл. 41, т. 1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ) – връщане до страната на произход С..

В жалбата се развиват подробни съображения за нищожност и незаконосъобразност на оспореното решение поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила (чл. 35 АПК), липса на мотиви (чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК), несъответствие с материалния закон (чл. 8 и чл. 9 ЗУБ) и несъобразяване с практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дела С-465/07 (Е.) и С-901/19. Жалбоподателят твърди, че административният орган не е изследвал актуалната специфична обстановка по сигурността в провинция Р., откъдето произхожда, включително твърдяна ескалация на насилието от юни и юли 2026 г., активност на спящи клетки на терористичната организация „Ислямска държава“

(ИДИЛ/ДАЕШ), замърсяване с мини и взривни остатъци, критичен недостиг на вода, електричество и медицинско обслужване. Поддържа се, че роднят му дом е напълно разрушен, че липсва достъпна и ефективна защита от държавни или международни органи, че вътрешното преместване е обективно невъзможно и че съществува реален индивидуален риск от преследване и тежки посегателства при завръщане. Твърди се също така нарушение на принципа за забрана за връщане (non-refoulement) по смисъла на чл. 4, ал. 3 ЗУБ, чл. 3 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) и чл. 19, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Х.). Направено е искане съдът да отмени оспореното решение и да задължи ДАБ да представи актуална справка за обстановката в С. и по-конкретно в провинция Р..
Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ при МС, чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт П. Р., в депозирана писмена защита с рег.№РПЦХ-01-5295/22.10.2026 г., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа, че Решение № 223Х/24.07.2026 г. е валидно и законосъобразно, издадено от компетентен орган при спазване на специалните правила на ЗУБ и Регламент (ЕС) 2024/1348. Излага съображения, че подадената молба е последваща и подлежи на предварителен преглед за наличие на нови елементи по смисъла на чл. 55, параграфи 3 и 5 от Регламент (ЕС) 2024/1348, каквито молителят не е представил. Посочва, че бежанската история на чужденеца е била изчерпателно изследвана и отхвърлена с влезли в сила предходни административни и съдебни актове, а актуалната информация за държавата по произход не установява наличие на безогледно насилие или индивидуален риск от преследване. Моли жалбата да бъде отхвърлена.
Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за производството по делото, не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата.
Административен съд – София-град, I отделение, 43 състав, като прецени събраните по делото доказателства във връзка с наведените от страните доводи и след служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт по реда на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Жалбата е допустима, а разгледана по същестгво е неоснователна.
Жалбоподателят Б. А. Х. е регистриран като гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], област Р., етническа принадлежност – арабин, вероизповедание – мюсюлманин сунит, семейно положение – женен с четири деца, с ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на представена национална лична карта № 12809424, издадена от Сирийската арабска република.
За първи път чужденецът е подал молба за международна закрила в Република Б. с вх. № 3727 от 25.09.2024 г. по описа на РПЦ – [населено място]. В проведеното на 06.01.2025 г. интервю той е изложил бежанската си история, според която е живял в [населено място], [жк], област Р.. Заявил е, че е напуснал С. поради войната и опасения от мобилизация. Твърдял е, че през 2016 г. кюрдските сили са го задържали за кратко с цел включване в техни формирования, но той избягал същия ден, а през 2024 г. разбрал от кмета на [населено място], че кюрдите го търсят и го заплашват с арест. Посочил е още, че през 2010 г. получил призовка за редовната армия, но бил студент, а след това получил нова призовка през 2024 г., като не желае да служи и да участва във военни действия. Заявил е изрично, че не е членувал в политически партии или организации, не е бил арестуван от държавните власти, не е осъждан и не е имал проблеми на етническа или религиозна основа. Посочил е, че съпругата и четирите му деца пребивават в [населено място], област Х. (А.).
С Решение № 1786 от 18.02.2025 г. председателят на ДАБ при МС е отказал предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на Б. А. Х. на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във връзка

с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Това решение е оспорено по съдебен ред, като с Решение № 3457 от 08.04.2025 г. по адм. д.№ 620/2025г. Административен съд – Хасково е отхвърлил жалбата на чужденеца. С Решение №12604 от 08.12.2025 г., постановено по адм. д. № 5336/2025 г., Върховният административен съд (ВАС), Първо отделение, е оставил в сила решението на първоинстанционния съд, с което отказът за предоставяне на международна закрила е влязъл в сила като окончателен съдебен акт.
На 01.04.2026 г. Б. А. Х. е подал първа последваща молба за международна закрила с рег. № УП 34801 (вх. № КП-01-918/01.04.2026 г.). С Решение № 130Х от 22.04.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, молбата не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила поради липса на нови обстоятелства от съществено значение. С Решение № 26963 от 03.07.2026 г., постановено по адм. д. по описа на Административен съд – София-град, жалбата на чужденеца срещу Решение №130Х/22.04.2026 г. е отхвърлена, като решението на съда е влязло в законна сила.
На 13.07.2026 г. жалбоподателят е депозирал настоящата поредна (втора последваща) молба за международна закрила с вх. № КП-01-1964. В нея той прави искане за допускане на молбата му до разглеждане по същество, като повтаря доводите си за обща нестабилност в С. след смяната на режима в края на 2024 г., опасения от новото управление, риск от преследване от радикални групировки, разрушаване на дома му, тежка гражданска война, липса на медицинско обслужване и вода, риск от мобилизация, липса на ефективна закрила и нарушаване на принципа non-refoulement. Излага съображения за трудовата и социалната си интеграция в Република Б., липсата на извършени правонарушения и готовността си да работи. Към молбата не са приложени писмени доказателства.
При предварителната оценка на молбата интервюиращият орган е съобразил писмените сведения в нея и данните от служебно приобщената актуална Справка с вх. № МД-02-241 от 25.06.2026 г. на Дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ при МС относно обстановката в Сирийската арабска република. Въз основа на тези материали органът е постановил процесното Решение № 223Х от 24.07.2026 г., с което е отхвърлил последващата молба като недопустима и е разпоредил привеждане в изпълнение на наложената мярка за връщане с рег. № 5404 ПАМ-512/11.09.2024 г. на ГД „Гранична полиция“.
В хода на настоящото съдебно производство по делото е приета и Справка с рег. № МД-02-397 от 21.10.2026 г. на Дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ при МС относно актуалното общо положение, политическата и икономическата обстановка и сигурността в С..
При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:
Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган по смисъла на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ. Със Заповед № РД-05-77 от 26.01.2026 г. на председателя на ДАБ при МС, издадена на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Е. Д. Ч. – старши експерт в Регистрационно-приемателен център – [населено място], е надлежно определен за интервюиращ орган, оправомощен да извършва предвидените в закона процесуални действия и да постановява актове в производството по ЗУБ, включително решения по предварителна оценка на последващи молби. С оглед на това възражението в жалбата за нищожност на акта поради липса на компетентност е неоснователно.
Решение № 223Х/24.07.2026 г. е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. В акта са изложени както правните основания за неговото издаване, така и подробни фактически съображения относно характера на молбата като последваща, липсата на представени нови писмени доказателства, анализа на твърденията на молителя и съпоставката им с данните за страната по произход. Мотивите дават ясна възможност на адресата да разбере съображенията на органа и да организира защитата си, а на съда – да

осъществи пълен контрол за законосъобразност.
Процедурата по предварителна оценка е проведена при стриктно съблюдаване на приложимите процесуални правила. Доколкото настоящата молба е подадена на 13.07.2026 г., приложим спрямо процедурата е Регламент (ЕС) 2024/1348, в сила от 12.06.2026 г. (чл. 79, параграфи 2 и 3 от същия регламент). Съгласно чл. 55, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2024/1348 и националната разпоредба на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ предварителното разглеждане на последваща молба се осъществява само въз основа на писмените сведения и доказателства, представени от кандидата, без да се провежда лично интервю, когато от писмените данни ясно следва, че не са налице нови елементи по смисъла на чл. 55, параграф 3 от Регламента. В случая административният орган законосъобразно е упражнил това процесуално правомощие, като непровеждането на интервю на етапа на предварителната проверка за допустимост не съставлява нарушение на производствените правила или на правото на защита на търсещия закрила.

Правилно е приложен и материалния закон. Съгласно чл. 3, т. 19 от Регламент (ЕС) 2024/1348 „последваща молба“ е допълнителна молба за международна закрила, отправена след вземането на окончателно решение по предишна молба. Аналогично определение се съдържа и в § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. В конкретния казус е безспорно установено, че производството по първоначалната молба на чужденеца е приключило с влязло в сила окончателно съдебно Решение № 12604 от 08.12.2025 г. по адм. д. № 5336/2025 г. на ВАС, а предходната му последваща молба от 01.04.2026 г. е приключила с влязло в сила съдебно Решение № 26963 от 03.07.2026 г. на АССГ. Следователно подадената на 13.07.2026 г. молба правилно е квалифицирана като последваща молба, подлежаща на предварителен преглед за допустимост.
Съгласно чл. 38, параграф 2 във връзка с чл. 55, параграф 3, буква „а“ и параграф 5 от Регламент (ЕС) 2024/1348, както и съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, последващата молба се отхвърля като недопустима, когато при предварителното разглеждане се установи, че не са възникнали и не са представени от кандидата нови относими елементи или констатации, свързани с условията за предоставяне на международна закрила, които значително да увеличават вероятността кандидатът да отговаря на тези условия, или когато представените елементи са могли да бъдат наведени в предходното производство по причини, зависещи от кандидата.
В своята молба от 13.07.2026 г. и в жалбата си пред съда Б. А. Х. не сочи никакви нови факти или обстоятелства от съществено значение, които да обосноват допустимост на производството.
Твърденията относно политическите промени в С. след падането на режима на Б. ал-А. през декември 2024 г., новото преходно управление, опасенията от обща нестабилност и твърденията за минали заплахи от кюрдските сили са били вече заявени и подробно обсъдени в производството по първата му молба и са получили окончателна съдебна оценка с Решение № 12604/08.12.2025 г. на ВАС. Тези твърдения са били пресъздадени и в предходната му последваща молба от 01.04.2026 г., недопускането на която е потвърдено с влязлото в сила решение на АССГ от 03.07.2026 г. Повторното излагане на вече изследвани обстоятелства не ги превръща в „нови елементи“ по смисъла на европейското и националното бежанско право. Повторната молба не е средство за преразглеждане на въпроси, разрешени със сила на пресъдено нещо.
Заявените опасения от мобилизация са изцяло неоснователни. Както е установено от събраните официални справки на Дирекция „Международна дейност и проекти“ при ДАБ (включително Справка вх. № МД-02-241/25.06.2026 г. и Справка рег. № МД-02-397/21.10.2026 г.), преходното правителство в С. е премахнало задължителната наборна военна служба и е обявило амнистия, като отсъства какъвто и да е риск от принудително свикване в армията или наказателно преследване за отклонение от военна служба.

Жалбоподателят не твърди и не доказва наличието на индивидуализиран риск от преследване по чл. 8 от ЗУБ. Самият той многократно е декларирал, че не е политически ангажиран, не е членувал в забранени организации и не е бил преследван от властите поради раса, религия, националност или принадлежност към определена социална група. Твърденията в жалбата за „целенасочено преследване от „ДАЕШ/ИДИЛ“ са бланкетни, лишени от каквато и да е фактическа конкретика и неподкрепени с доказателства за отправяни персонални заплахи спрямо него или семейството му.

Съображенията за трудова заетост, интеграция, спазване на законите в Б. и липса на тежест за социалната система са правно ирелевантни за преценката по чл. 55 от Регламент (ЕС) 2024/1348 и чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Тези обстоятелства касаят производството по Закона за чужденците в Република Б. за разрешаване на пребиваване, но не обосновават възникване на бежански или хуманитарен статус. Аналогично, имуществените и битовите затруднения (разрушен дом, липса на подслон, затруднен достъп до вода или медицински услуги) не съставляват форма на преследване или целенасочено нечовешко третиране по смисъла на чл. 8 и чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, а отразяват общите икономически последици от продължителния конфликт в страната.

Неоснователни са доводите за наличие на безогледно насилие по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и чл. 15, буква „в“ от Директива 2011/95/ЕС (съответно правилата на новия европейски регламентен режим). Съгласно трайната практика на СЕС (решение по дело C-465/07, E., и решение по дело C-901/19, CF и DN) заплахата за живота на цивилно лице единствено поради факта на присъствието му на територията се признава по изключение, само когато безогледното насилие в рамките на въоръжен конфликт достигне изключително високо ниво. От събраните по делото актуални справки на ДАБ за обстановката в С. се установява, че макар в отделни райони да се наблюдават спорадични инциденти, напрежение и дейност на изолирани клетки, военните действия са преустановени, институциите са в процес на възстановяване, а в страната и конкретно в регионите на произход доброволно са се завърнали над 1,8 милиона сирийски граждани. Налице е трайна тенденция към стабилизиране, като интензитетът на насилието в С. като цяло и в провинция Р./Х. в частност не достига прага на повсеместно и изключително безогледно насилие, при което всеки жител да е подложен на реален риск от тежки заплахи срещу живота или личността. Жалбоподателят не установява специфични фактори от личното си положение, които съгласно „пълзящата скала“ на СЕС да изискват по-ниска степен на насилие за предоставяне на субсидиарна закрила. Освен това съпругата и четирите му деца продължават да живеят необезпокоявано в [населено място], провинция А., което допълнително опровергава твърденията за реален и непосредствен риск.

При тези данни административният орган правилно и в съответствие с материалния закон е заключил, че липсват нови елементи или съществени обстоятелства, които да обуславят допускане на последващата молба до разглеждане по същество.

Не е нарушен принципа non-refoulement по чл. 4, ал. 3 ЗУБ, чл. 3 от ЕКПЧ и чл. 19, параграф 2 от Х.. По делото не са ангажирани никакви конкретни доказателства, от които да се направи обоснован извод, че при евентуалното си завръщане в С. жалбоподателят би бил изложен на реална опасност от смъртно наказание, екзекуция, изтезания или нечовешко и унизително отнасяне.

Оспореното Решение № 223Х от 24.07.2026 г. на интервюиращия орган при ДАБ при МС е валиден, процесуално и материално законосъобразен административен акт, издаден в съответствие с целта на закона, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 85, ал. 1 и ал. 3 от ЗУБ във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК,

Административен съд – София-град, I отделение, 43 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. Х., [дата на раждане] в С., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 8, чрез адв. С. И., срещу Решение № 223Х от 24.07.2026 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което е отхвърлена като недопустима последващата му молба за международна закрила с вх. № КП-01-1964 от 13.07.2026 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: